

[Kofod-Svendsen]

den politiske udvikling i Kenya, som har produceret flygtninge fra Kenya, og vedkommende havde faktisk ikke anket så mange gange. Det var vanskeligt at finde frem til den konkrete baggrund, som vedkommende var flygtet fra, og jeg erkender, at det gør det vanskeligt. Hvis der er hundrede fra et område, begynder man at få en viden om situationen, men kommer der én fra Uganda, hvor situationen har ændret sig, eller fra Nigeria, kan der være tale om vanskelige afgørelser.

Hvordan man kan forkorte behandlingstiden, ved jeg ikke. Jeg tror ikke, at der er nogen af os, der har fundet de vises sten, men jeg tror, at vi alle vil presse på. Måske kunne der være et vist internationalt samarbejde for at få oplysninger fra andre, som har mere kendskab til forholdene.

Der kan også i nogle tilfælde være et ret stort tolkeproblem, hvis de asylansøgere, der kommer, har en særlig dialektal baggrund.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke antydede i sit spørgsmål, at det var, ligesom de lange sagsbehandlingstider hang sammen med de utallige klagemuligheder, det, at man beder om at få sin sag genoptaget og genoptaget. Det er det, vi altid hører, når vi taler om sagsbehandlingstider.

Men jeg vil gerne gøre hr. Tom Behnke opmærksom på, at vi i Retsudvalget har fået nogle oversigter og statistikker, som viser, at 10 pct. af sagerne har taget mere end 20 måneder i 1. og 2. instans, altså i Direktoratet for Udlændinge og i Flygtningenævnet, og 36 pct. af sagerne har taget mere end 15 måneder. Det er jo det, vi taler om, og det er, inden genoptagelse af anmodninger etc. etc. er kommet på tale.

Så vil jeg gerne medgive hr. Tom Behnke, at der har været advokater – og jeg skal ikke her sige, hvad deres motiver har været, men advokater bliver jo gennemgående betalt for deres arbejde – som ud til sidste teoretiske mulighed har opfordret deres klienter til at bede om genoptagelse, klagefornyelse osv. osv. Om disse advokater vil jeg blot sige, at de gør asylansøgerne en bjørnetjeneste. Men problemet er, at den helt generelle sagsbehandling har taget alt, alt for lang tid, og det er ikke på grund af genoptagelse og klagesager.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er helt enig med fru Dorte Bennedsen i – og det viser jo de faktiske tal, der ligger på bordet – at også sagsbehandlingstiden i de enkelte instanser skal skrues væsentligt ned, ingen tvivl om det. Men det, jeg også påpeger, er, at det ikke bliver bedre af, at man har mulighed for at blive ved med at klage igen og igen. Hvis vi i 1. og 2. instans har en sagsbehandlingstid på 20 måneder og det fortsætter i de næste instanser – og man kan nå at klage i 14 eller 12 instanser – kan enhver jo begynde at regne på, hvor mange år man kan være i Danmark, før man har fået det endelige afslag. Det er den sammenhæng, jeg påpeger.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for den tilslutning, der er blevet givet til en lang række af lovforslagets elementer. Der har – hvis jeg må bruge det udtryk – fra begge sider i salen været kritik af en række af lovforslagets dele, og det viser, synes jeg, set fra min stol, at balancen i forslaget, som vi har tilstræbt fra regeringens side, og som er det holdningsmæssige grundlag i de to regeringspartier, er nået meget godt i det forslag, vi her har til behandling.

Hvis jeg skal prøve at gøre op, kan man sige, at det, jeg har hæftet mig ved at der er meget bred enighed om her i Folketinget, er dels en opstramning af reglerne for så vidt angår forsørgelseskrav, spørgsmålet om forlængelse af 2-års-reglen, børneægteskaber, ambassadeansøgninger, en skærpelse af den opsættende virkning ved genoptagelse af klager, effektivisering af sagsbehandlingen og også en løsning af § 31-problematikken i forbindelse med udsendelser. Det er ganske mange områder, ganske mange af de punkter, som jo er indeholdt i lovforslaget. Derimod har andre dele: 7-årsgrænsen, 65-års-alderen, reglerne om adgang til ikke at kunne indgå ægteskab, hvis man ikke har en lovlig opholdstilladelse, mødt mere kritiske bemærkninger.

Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringens lovforslag er båret af nogle hovedsynspunkter i forhold til vores udlændingepolitik, som også blev fremhævet i den redegørelse, jeg gav Folketinget sidste år. Efter vores opfattelse er det vigtigt, at udlændingeloven er i balance